

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

שידורים חיים

זכה דורנו, שמשיפיעים מכל גווני הקשת הציבורית מוסרים מדי יום ביומו שיעורים בתורת רבינו, בכל עיר ועיר, הן בארץ והן בחוץ לארץ, הן באופן קבוע והן באירועים מיוחדים, שיעורים המעוררים את העם ומחזקים כל לב לעבודת השם באמת ובתמים.

אבל לא כל אחד זוכה להשתתף אישית בשיעורים חשובים אלה, וכמענה לאלה שאינם יכולים להשתתף ונפשם צמאה לדברי חיוק והתעוררות, הרהיב 'אוצרות ברסלב' את מדור השידורים החיים במערכת השמע הממוחשבת, עבור כל החפץ לזכות את הרבים ולשרר דרך הטלפון את שיעור בזמן אמת, כך שתנתן הזדמנות לאלפי המאזינים המתקשרים בכל שעות היממה, להאזין לשיעוריהם החשובים.

אי לכך אנו פונים למגדי השיעורים ולציבור מארגני השיעורים די בכל אתר ואתר, לפנות למשרדנו בטלפון 02-9993338 כדי לקבל קוד שידור – ועל ידי זה נוכח שיפוצו מעינותיו של רבינו הקדוש חוצה.

האם אנו מכירים את יכולותינו?

אומר (בליקוטי מוהר"ן ח"א ה, ב): "הקדוש ברוך הוא אחדות פשוט עם המצוות".

כשהקב"ה ציווה אותנו לקיים את מצוותיו, הוא גם גנו בתוכן כח עליון שיכול להעניק לאדם כוחות חדשים שלא היו קיימים אצלו עד כה. המצוה עצמה הינה מקור כוח למי שמבקש לקיים אותה, שיוכל לקיימה.

יותר מכך כותב רבי נתן, לולא אותנו כח עליון שמגיע עם כל מצווה, לא היתה אפשרות כלל לקיים שום מצווה. שכן נגד הזכות הגדולה שבקיום המצווה עומדים אלפי מקטרגים שמבקשים לבטל את האדם בכל דרך מלקיים אותה. אך כאשר האדם משתוקק בכל זאת לקיים את המצווה – מתעורר בשמיים השורש של אותה מצווה שמכניס הארה קדושה בלב האדם כדי שיוכל לקיים אותה.

העליבות זעקה מכל פינה, השטיחים המהוהים והמרוטים שנפרשו שם לא הוסיפו 'כבוד והדר' בלשון המעטה, גם המנורות הדהיות שנתלו שם והפיצו אור חיור לא תרמו רבות לחגיגות המעמד, הדלות והנחשלות ניבטו מכל עבר.

והנה הגיע הרגע המיוחל, מושל המחוז מלווה בפמליית כבוד הגיע, כל בני העיירה התייצבו לקבל את פני האדון רם המעלה שהגיע לבקר אצלם, מאורע היסטורי הוא זה עבורם לכל הדעות, מי פילל שאורח שכזה יבקר בפניה נידחת ושכוחה זו. כבר כמה שבועות שפרנסי העיירה שוקדים על 'קבלת הפנים', הם גייסו את כל 'הקישוטים' האפשריים כדי לפאר בהם את 'שער הכבוד' – אך גם לאחר כל המאמצים הגיעו להישגים דלים ממש.

זה שאמרו חז"ל (מובא ברש"י יומא לט ע"א): "והתקדשתם מעט – והייתם קדושים הרבה; הבא ליטהר מסייעין אותו".

אנחנו כלל לא מכירים בכוחותינו.

מצד עצמנו אנחנו אכן חסרים את

האמצעים, אך שכחנו שיש לנו

עסק עם מצוות אלוקיות ש'בעל

הכוחות כולם' מחובר אליהן

על הנס המופלא שאירע לישראל בנחל ארנון – כאשר הר שלם מצד ארץ ישראל נעקר והתחבר להר שממולו בו התחבאו האמוריים וקטל אותם – כותב רש"י: "ביון שבאו ישראל לעבו, נודעוהו ההר של ארץ ישראל כשפחה היוצאת להקביל פני גבירתה ונתקרב לצד הר של מואב".

מה עורר את ההר לעקור את עצמו? אומר רבי נתן: אותם כיסופים שהתעוררו בלבבות בני ישראל אל האמונה השלימה אשר לה זוכים בארץ ישראל, הפעילה את שורש קדושת ארץ ישראל בשמיים שבא לנגדם ועשה עמם פלאות למעלה מדרך הטבע, בכדי שיוכלו לזכות לכך.

עלינו ללמוד מכך, שאסור לנו למדוד את כוחותינו לפי הנראה לעינינו דעתנו, לעולם אין לחשוב שאנחנו יכולים להעריך את יכולותינו. המצוות האלוקיות הן מקור כוח עליון, למעלה מדרך הטבע.

לפני כל מצוה, לפני כל דבר טוב, עלינו רק לעמוד ולהשתוקק, לכסוף ולהתגעגע, בלי השבונות של יכול או לא יכול שמצמצמים את שדה ראייתנו עד היכן אנו יכולים להגיע.

עלינו לעמוד ולהאמין שבשורשה של המצווה שאנו עומדים לעשות טמון הכח האלוקי הזה שיכול להשפיע עלינו כוחות חדשים לגמרי.

(עפ"י ליקוטי הלכות, ברכת הריהו ד, יח)

בפמלייתו של המושל הביעו תרעומת לא קלה, הם ראו במעמד שכזה בזיון מחפיר לאישיות הנעלה. המארחים המאוכזבים מיהרו כמובן להתגונן, 'וכי מה היה בידינו לעשות?! האמינו לנו, עשינו כמיטב יכולתנו. אך מלוויי של האדון לא קיבלו את ההצטדקות, 'נכון, בידכם לא

היתה האפשרות, אבל יכולתם לפנות אל משרדו של המושל לבקש עזרה, כאשר קבלתם את הידיעה כי הוא מגיע לביקור הייתם צריכים לחזור ולדרוש סיוע לקיים זאת בכבוד הראוי. במשרדו של מושל המחוז היו בוודאי ותנים לכם את האמצעים לכך".

'ניסינו כמיטב יכולתנו, זוהי ההרגשה שלנו לעתים קרובות כאשר אנחנו רואים את ההישגים הדלים שלנו ואת התוצאות הלא כל כך מרנינות בקיום התורה והמצוות. 'מה עוד יכולנו לעשות?...'

פעמים כה רבות עומד האדם מול הסידור, מול הגמרא, מול כל ספר קדוש, הוא מנסה להתרכז, רוצה להתחבר אל המילים הקדושות, אך המוח מרחף, מפליג למחוזות אחרים, רחוקים מאד. הוא כה היה רוצה להיות חלק מהכתוב, אך הוא לא מצליח. נדמה לו שהוא כבר מיצה את מירב היכולות שלו – והמצויאות המרה טופחת על פניו.

אך לאמתו של דבר אנחנו כלל לא מכירים בכוחותינו. מצד עצמנו אנחנו אכן חסרים את האמצעים, אך שכחנו שיש לנו עסק עם מצוות אלוקיות ש'בעל הכוחות כולם' מחובר אליהן – 'מצווה' מלשון 'צוותא', וכפי שרבינו הקדוש

חוקת. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי תפילות	ליקוטי היומי
א	ל	פא.	רו	תקו תקו
ב	א	פא:	רז	תקט תקי
ג	ב	פב.	רח	תקיא תקיב
ד	ג	פג:	רט	תקיז תקיד
ה	ד	פג.	רי	תקטז תקטז
ו	ה	פג:	ריא	תקיז תקיח
ז	ו	פד.	ריב	תקיט תקק

יום של הפצה

ל בסיין
להצלחת מרת פיגא בת יפה טובה
ה בתמוז
לעי"נ מרת חיה שרה בת סימה ע"ה

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

באר"ב 2 (1)718-8552121

מוקד הישונות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646

הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

תמוז, אב... עצור להתרעננות!

לכל ורחמיו על כל מעשיו. שכן מבחינתו אין שום צער או ייסורים, שהרי "כל דעביד רחמנא, לטב עביד".

נכון, אנחנו בני אדם שחיים בעולם הזה, כך שכדי לחוש חבוקים בזרועות אבינו שבשמים, אנו זקוקים להתבוננות מיוחדת שאיננה יכולה להמשך זמן רב ואנחנו מוכרחים לחזור למציאות הקודרת. אם כן, מה הועלנו?!

ועוד איך הועלנו! הקשר האמיץ הזה עם הבורא, אף לזמן קצר, משמש מקור בלתי נדלה לכוחות מחודשים ורצונות רעניים. אז יש לנו אפשרות לבחון את מצבנו הרוחני, לשפר את הטעון שיפור, ולפחות לגשת לעבודת השם בחשק חדש.

כך שהמצבים הלא נעימים בחיינו אינם משוכות שמוכרחים לדלג עליהם, לשרוד אותם, אלא הזדמנות פז לשדרג את מצבנו הרוחני – אם רק נשכיל לנצלם כראוי ולשמוע את קול הקריאה שלהם: "עצור להתרעננות!"

מיום שהאור והחסד שולטים בו; ומלילה שקשור במידת הדין.

וכשם שהלילה חיוני למנוחה לקראת יום חדש ורענן, כך כל המצבים הבלתי נעימים בחיינו נחוצים להתרעננות בעבודת השם.

לכאורה, איזה מקום יש להתרעננות בעולם שהכל בו נשחק, בלה ומזדקן? כל יום שעובר רק מרחיק אותנו מהרגע של הלידה שבו קיבלנו חיים מהבורא; הכיצד נבנה מחר טוב יותר אם כוחותינו רק נחלשים והולכים בחומר וברוח.

ובכן, התקווה שלנו בחיים נעוצה דווקא במצבים המעצבנים הללו, שפשוט מכריחים אותנו לעצור את שיגרת החיים ולהסתכל למעלה, אל הבורא, ש"עשה ועושה ויעשה לכל המעשים" (מתוך "אני מאמין").

דווקא אז, כשהעניינים לא זורמים בדיוק כמתוכנן, זוהי הזדמנות מצויינת להניח בצד את כל המחשבות הקטנוניות – ולברוח אל תוך זרועותיו הפתוחות של אבא שבשמים שהוא טוב

"כל הצרות והיסורים... אם יסתכל על התכלית – בודאי אינן רעות כלל, רק טובות גדולות... רק אדרבא יתמלא שמחה מוגדל רוב הטובה..."

"והנה באמת, בשעת ביטול שנתבטל אל התכלית... אזי באמת נתבטל היסורין... אך אי אפשר להיות תמיד קבוע בבחינות הביטול, כי אם כן יצא מגדר אנושי... על כן, כשהחזר השכל מהביטול – מרגיש הצער של היסורין. אך אח"כ מקילים היסורין... על ידי התחדשות התורה שזוכין על ידי היסורין".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, סה)

שוב מגיע אלינו חודש תמוז כשמאחורי גבו כבר מציץ חודש אב ואחריו. אולי פשוט נדלג על החודשים הקודרים הללו, שבאים כמו להכעיס, בדיוק בין "ובאו כולם בברית יחד" של שבעות, לבין "אני לדודי ודודי לי" של חודש אלול.

בעצם, הטענה איננה רק על לוח השנה... החיים שלנו זרועים במצבים קשים שאנו מנסים להתמודד אתם. לפעמים מצליחים יותר – לפעמים פחות. תחילת בריאתו של עולם כך היה: "ויהי ערב ויהי בקר" – היממה מורכבת

רבי יצחק יהודה לייב מטפליק – תלמיד רבינו

שאתה רואה בתורה, חשובים הרבה יותר מאלה שאני רואה!" – – –

כאשר התלווה פעם רבי יצחק לייב לרבינו בנסיעה, התבטא רבינו כי לוא הזדמנה לו מקווה לטבול היה רווה נחת. אמר לו רבי יצחק לייב: "רבי, אם תרשו לי, אעשה לכם מקוה". נתן לו רבינו רשות, סימן רבי יצחק לייב במקלו עיגול על הקרקע, ונעשה מקוה. ירד רבינו וטבל, ומשרצה גם הוא לטבול, אמר לו רבינו: "אתה – לא".

עם פטירתו נטמן בטפליק. אנשי העיר בנו אוהל על קברו ונהגו לבוא ולהתפלל שם לעתים תכופות.

רבי אברהם בן רבי נחמן מסכם את התקרבותו:

"רבי יצחק יהודה ז"ל מטעפליק, קודם התקרבותו לאדמו"ר ז"ל היה מפורסם וכמה אנשים מעיירות רבות היו נותנים לו פדיונות. ואחר כך, כשהכיר אמתתו של אדמו"ר ז"ל, עזב והרחיק מעל עצמו הנהגת פרסומו, וקיבל על עצמו עול עבודתו יתברך בתמימות ופשיטות. ולא הסב את פניו גם מכל החרפות והבושות שהיו לו מחמת זה, ושב אל השם בכל ליבו ונפשו, כאשר אנשי האדמו"ר ז"ל" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן).

יראה גדולה ירא את רבינו, לא פעם בעת שאמר רבינו 'תורה', היה נופל ברוב פחד אל מתחת לשולחן מבלי יכולת לקום. פעם נסע רבינו עם כמה מתלמידיו, ורבי יצחק לייב ביניהם. בדרך החל גופו הטהור של רבינו לרעוד. לאחר מכן שאל את תלמידיו: "הראיתם מה עבר כאן?" כולם השיבו בשלילה, מלבד רבי יצחק לייב שאמר: "הן, ראיתי את המראה".

היתה זו נשמה מהעולם העליון, ועל כך אמר רבינו, כי הרמה הרוחנית שבה ניתן לראות נשמה, גבוהה פי שש מנבואה.

פעם הביע בפניו מוהר"ן את התפעלותו מן המראות אשר הוא רואה, הגיב רבי יצחק לייב: "המראות

בטרם התקרבותו לרבינו היה רבי יצחק לייב מפורסם כצדיק נשגב ובעל מופת שרבים נושעים על ידו. הוא השתמש בקבלה מעשית, כגון צירופי שמות, והשבעת מלאכים – וכך ריפא חולים, פקד עקרות והציל יהודים מצרותיהם.

כה נערץ היה על בני טפליק עירו ואף מחוצה לה, עד שהיו מי שהחשיבוהו ל...משיח, וכשהיה נוסע לערי וכפרי הסביבה היו מלווים אותו המונים, כשהם נוסעים אחריו בעגלות.

ברם, כמה מצדיקי הדור היו משפילים אותו, ובעקבות כך נגרמה לו ירידה רוחנית ביחס לדרגתו העילאית.

באותה תקופה פגש ברבינו, ותיכף בראותו את פני רבינו הקדוש ובשומעו את דבריו הבין כי איש אלוקים נורא הוא. ניגש אליו בחרדת קודש והחל מתחנן לפניו כי יקרבו אליו. רבינו נעתר לו וגילה כלפיו יחסי קירוב נלבבים, כשהוא מתבטא: "א מלאכה צו אראפוארפן א מענטשן? א מלאכה צו דרהיובן א מענטשן!" (= וכי חוכמה היא להפיל בן אדם? חוכמה היא לרומם בן אדם!)

רבינו הורה לו לחדול מעשיית מופתים, וכאשר יגיע לעיר שבה היה ידוע ומפורסם כבעל מופת, יכריז בשער בת רבים כי כבר אינו עוסק בכך.

למדן בלבד אינו כלום;
אפשר להיות למדן – ורשע גמור.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, לא)

עגלה על סף תהום

לשעוט בירידה התלולה, העגלה מקפצת מצד אל צד כעז סוררת; ואם לא די בכך, נשמע פתאום קול נפץ חזק, אחד מאופני העגלה נשבר והתרסק לרסיסים. העגלה החלה מדרדרת לצד הדרך, תוך שהיא מתקדמת במהירות מחרידה לעבר התהום - - -

רבי שמעון היה הראשון מבין הנוסעים שהתעשת. בצעד נועז של חירוף נפש קפץ מהעגלה, רץ לפניה כל עוד נפשו בו, ובגופו עצר את ההתדרדרות. את כתפו השחיל בירכתי העגלה במקום האופן שנשבר, ולא נח ולא שקט עד שהתברר כי העגלה נעצרה לחלוטין והסכנה חלפה.

מיותר לציין כי כל הנוכחים ורבינו בראשם הכירו לו טובה על ששם נפשו בכפו למענם, אך רבי שמעון מצידו חפץ לנצל את שעת הכושר ופנה לרבינו וביקשו בתחנונים: "אנא! הבטיחו לי כעת שאזכה לשמש אתכם גם בעולם הבא". ענה לו רבינו: "אמנם עשית מעשה טוב מאד - אבל בשביל זה לבד?!" ושוב התחורר לו לרבי שמעון כי עדיין לא זכה לכך.

אך כאשר פיגא הצדקנית, אם רבינו הקדוש, שמעה על הנס הגדול שאירע לבנה הדגול, נכנסה לרבינו וביקשה גם היא: "עשה נחת לרבי שמעון המפציר בך תמיד, וברכהו שיזכה לשמש אותך גם לאחר אריכות ימים".

לנוכח בקשה זו, שוב לא סירב רבינו והסכים שרבי שמעון ישמשו גם בעולם הבא, ומה כאן עומד ומשמש - אף שם עומד ומשמש.

זכות גדולה זאת עוררה הדים רבים בקרב החסידים, עד כדי כך שאפילו מוהרנ"ת, גדול תלמידי רבינו, התבטא פעם בפני תלמידו רבי נחמן מטולטשין, כי בדבר זה הוא מתקנא בחברו רבי שמעון - - -

באותו יום גורלי שבו התקרב רבי שמעון לרבינו, כבר חפץ היה רבי שמעון להבטיח לעצמו כי בבוא היום יזכה להתמנות אצלו כמשמש בקודש. ורבינו הסכים - - -

ואכן, כאשר התפרסם רבינו הקדוש והפך למורה דרכם של המוני החסידים, היה זה רבי שמעון שעמד ושימשו במסירות נפש עצומה. הוא ביצע את כל המטלות והשליחויות השונות עד תומן, מתוך ביטול מוחלט. היה הוא גם זה שביצע את הוראתו הכואבת של רבינו לשרוף את כתביו הקדושים והטהורים, הידועים בשם "הספר הנשרף".

אולם רבי שמעון לא הסתפק בזכותו הגדולה לשמש את רבינו; הוא שאף תמיד שגם בעולם הבא יזכה לעמוד ולשמש את רבינו. כמה וכמה פעמים ניסה לבקש זאת מרבינו, אבל רבינו דחה את בקשתו פעם אחר פעם.

העגלה ממשיכה בדרכה. כברת דרך עדיין לפנייהם. הדרך נעשית משובשת, רועה מכשולים ואבני נגף. תנאי השטח גם הם נעשים קשים, והנה מתקרבים למורד תלול. לצד הדרך פעורה תהום עמוקה, והעגלון מנסה בכל כוחו להאט את מהירות הנסיעה.

אך כל נסיונותיו לא צלחו, העגלה והסוסים מתחילים

הנוסעים המצטופפים בעגלה העושה את דרכה מהוסיאטין למדבדבקה, אינם נוסעים רגילים כלל וכלל. רבינו הקדוש ותלמידיו הם אלה שיושבים בה ומשוחחים בעניינים העומדים ברומו של עולם. רבינו עושה כעת את דרכו לעיר מוגריו מדבדבקה, וכמנהגו בקודש גם הדרך מוקדשת כולה לתורה ועבודת השם, כשהם שוכחים עולם ומלואו.

אחד התלמידים הקרובים אליו ביותר יושב לצידו, הלא הוא משמשו רבי שמעון בן רבי בער מקרימנטשוק שזכה להיות התלמיד הראשון של רבינו. היה זה בחתונת רבינו הקדוש שהתקיימה במדבדבקה, כאשר רבינו תהה על קנקנם של האברכים הצעירים תושבי המקום, ולמרבה האכזבה הבין שאין להם רצון אמיתי לעבוד את השם. מנגד, כאשר רבינו ניסה לדבר עם רבי שמעון בענייני חולין כביכול, השיב רבי שמעון בתמימות אמיתית: "יהודי פשוט אני, אינני חפץ בהבלי העולם הזה. מבקש אני רק קרבת אלוקים".

נהרו פניו של רבינו ובישרו כי מעתה ישרור ביניהם קשר חזק ואמיץ. ואכן, מאז הפך רבינו למורה ורבו המובהק, כשהוא מדריך בכל צעד ושעל מחייו, כיצד להלחם בתאוות העולם הזה והיאך לעבוד את השם יתברך בכל לבו ונפשו.

השבוע לפני...

השבוע לפני כ 246 שנה

■ הסתלקות רבי נחמן מהורדנקה

הרב הקדוש רבי נחמן מהורדנקה היה תלמיד מובהק ונאמן ביתו של אור שבעת הימים הבעל שם טוב הקדוש. הוא ליווה את הבעש"ט במשך שנים ארוכות. ידו לא זה מתוך ידו ואף חלק נכבד היה לו בהתקרבותו של המגיד ממזריטש, שלימים יכתוב על רבי נחמן: "כי הוא צדיק וקדוש - ורבו לא כל שכן" - - -

עוד בחייו של הבעש"ט חשקה נפשו של רבי נחמן לעלות לארץ הקודש ולקבוע בה את מושבו, אך כשביקש על כך רשות ממורו ורבו, הורה לו הבעש"ט לטבול במקוה... לאחר הטבילה שאלו: "מה ראתי? ענה רבי נחמן: "כשטבלתי בראשונה, ראיתי את ארץ ישראל. בטבילה השניה ראיתי את ירושלים עיר הקודש. בשלישית ראיתי את בית המקדש; ואילו ברביעית ראיתי את קודש הקדשים - אולם את הארון לא ראיתי"... הנהג הבעש"ט: "אכן, הארון נמצא במזיבו!"

הבין רבי נחמן שעדיין לא הגיעה השעה. אך לאחר הסתלקות הבעש"ט הקדוש, בשנת תקכ"ד, כאשר השתטח על ציונו הקדוש במזיבו, זכה לקבל ממנו רשות לעלות לארץ ישראל.

מסעו המפריך שהחל בחודש תמוז, בא לסיומו ביום י"ג בתשרי שנת תקכ"ה, כאשר רגליו עמדו על אדמת עיר הקודש טבריה. אולם לא ארכו לו שם הימים; כשנה או שנתיים עברו מאז הגיע לכאן עובדו כוחותיו. היה זה בסעודת ליל שבת קודש שנערכה מבעוד יום, בי בתמוז שנת תקכ"ה. למרות חולשתו הגדולה הסב אל השולחן ובהתאמצות גדולה קידש על חייו. בעיצומה של הסעודה התדרדר מצבו וביקש לקרוא לירידו ותלמידו רבי מנדל מפרמישלן שעלה אתו יחד לארץ ישראל - "נמצא אותו גוסס. ולמדו והרהר בשעת יציאת נשמתו. ומת כמנהגה ונסע למנוחה".

כמוצאי שבת הובא רבי נחמן לקבורה בבית העלמין בטבריה, ובמשך השנים נקברו לידו עוד רבים מתלמידיהם של הבעש"ט והמגיד שעלו לארץ הקודש.

כשבע שנים עברו מאז הסתלקותו של רבי נחמן, ובראש חודש ניסן שנת תקל"ב נולד בן קדוש ונורא לבנו רבי שמחה ולוונגותו הצדקנית מרת פיגא בת אדל בתו של הבעש"ט, במזיבו, בביתו של הבעש"ט בו התגוררו.

הבן נקרא על שם הסבא: 'נחמן'. הוא רבינו הקדוש והנורא זכותו תגן עלינו.

(את תאריך פטירתו, ערש"ק ב' תמוז תקכ"ה, קבענו עפ"י הנאמר ברוב המקורות וכמקובל בחצרות החסידות. אולם על מצבתו כתוב: "פ"נ הרב כמוהר"ר נחמן זצ"ל ב"ח תמוז הורידנא". מכאן שאתאריך פטירתו או קבורתו בראש חודש תמוז. לפי ספר 'שביח הבעש"ט' הוא נפטר בליל שבת קודש 'לשנה אחרת' מעת עלותו לארץ ישראל. אם כן, מסתבר יותר שהוא נפטר בשנת תקכ"ו שהיא 'השנה האחרת' משנת תקכ"ה בה הגיע לארץ ישראל ובה אכן חל אדר"ח תמוז בשבת. אם כן, היתה קבורתו כמוצאי שבת, בי דר"ח, כך שאין סתירה בין המסופר בשבחי הבעש"ט לבין נוסח המצבה.)

(שבחי הבעל שם טוב מכת"י, מהדורת ירושלים תשמ"ב)

לחידודא

חידה מס' 104

כמה זמן התגורר רבינו הקדוש בעיר ברסלב?

הפתרון לחידה מספר 103

האם גם לאחר ביאת המשיח ימותו?

כן, אפילו משיח בעצמו ימות!

(חיי מוהר"ן רע"ה)

זכה בהגרלה לחידה מס' 102

משה יעקובי, ירושלים.

בסך 50 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'

רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחינת תשובת, תקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪ בין הפותרים ונונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

שאלה:

האם אפשר לבקש מה' שיעזור לנו בגלל נקודותינו הטובות?

תשובת הרב ברוך מרדכי פראנק:

כשאדם עומד להתפלל, הוא צריך מצד אחד לדעת את מעלתו ולהזקק את עצמו בנקודותיו הטובות ולשמוח את נפשו על שהוא מזרע ישראל, ולשכנע את עצמו שיש בכוחו לפעול ישועה ורחמים, ולא לתת ליצר הרע להפילו לקטנות ועצבות ומרה שחורה כאילו אין הוא חשוב כלל, וכאילו אין הוא יכול כלל להשפיע על עצמו ישועה ורחמים כי מי הוא ומה הוא?...

לכן, בכדי להכניע את היצר הרע הזה שמתחיל להחליש דעתו ולבלבלו, הוא צריך להשתמש דווקא בנקודותיו הטובות על מנת לחזק עצמו בתפילה ולהשפיע לעצמו שפע ברכה והצלחה ישועה ורחמים.

מצד שני, כאשר הוא כבר מצליח לעמוד מול בורא כל עולמים לבקש את הישועה והרחמים, צריך הוא אז לעמוד רק כדל וכרש וכעני בפתח, ולא יתלה אז בשום זכות של עצמו. הוא צריך לשכוח אז מכל וכל את כל הנקודות טובות שלו ואת כל הזכויות שלו, ויחדר את המחשבות וההרגשים שלו שלפי האמת לא מגיע לנו כלום ואין הוא ראוי כלל, וכל תפילתו היא רק לעורר רחמים רבים וחסדים טובים, ואם ייתן השם יתברך – יתן; ואם לאו – לאו. כי אין לנו כלל זכות לבוא בטענה וטרוניא על שלא נתקבלו תפילותינו, כי מי אנו בכלל שתפילתנו תתקבל?!

רבינו הקדוש בליקוטי מוהר"ן ח"א כ מגלה לנו שגם הצדיק האמת, כאשר הוא רוצה להשפיע שפע לבני עדתו, אזי מצד אחד עליו להשתמש בכוח מעשיו הטובים וזכויותיו, על מנת להראות את מנהיגותו וכוחו ועוצם ידו, ולכן הוא צריך להקהיל אותם מול עיניו, ולהשתמש במטה עזו, שהם התורה והמצוות והזכויות שלו, שבכוחם יעורר אותם בתשובה.

אבל מצד שני, באותה עת ועונה הוא צריך לעמוד מול השי"ת, ולשפוך לבו כמים בתפילה ובתחנונים, כדל וכרש וכעני בפתח, ולבקש רק מתנת חיים ונדבת חסד, באופן שיתעוררו רחמי לב העליון בכוח הדיבורים החמים כגחלי אש שהוא שופך לפניו.

ואז, בשעת התפלה, כאשר הוא עומד לפני המלך, צריך הוא להיזהר מאוד שלא להשתמש בכוח מצוותיו ומעשיו הטובים וזכויותיו, כי מלפני השם יתברך צריך לבקש רק מתנת חיים ונדבת חסד. ככתוב: "ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמור"; ובשעה שאחה מתפלל אל תעש תפילך קבע – מלשון גניבה וגזילה, בכוח ובאונס – אלא רחמים ותחנונים.

וכאן מגלה רבינו שזו היתה הטעות שטעה משה רבנו עליו השלום בהכאת הצור, שכאשר עמד אז מול העדה והקהיל אותם, השתמש גם בכוח המטה עזו של זכויותיו, כפי שאכן השי"ת בעצמו אמר לו: "קה את המטה והקהל את העדה", אבל אז, בעקבות הבלבול הגדול שבלבלו אותו העם בטענותיהם וצעקותיהם, הם גרמו לו לאבד לרגע קט את הצורך בבקשת מתנת חיים ונדבת חסד, ואז בתוך תפילתו מול רחמי הלב העליון, הוא השתמש גם במטה העזו של זכויותיו, והוא ביקש את הרחמים ואת ההשפעה גם בכוח מצוותיו ומעשיו הטובים.

עניין חטא זה, על אף שמדובר כאן על גדולי צדיקי עולם, כמושה רבנו עליו השלום, שייך כאמור גם לכל אחד ואחד לפי דרגתו.

"וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום... נעברה נא בארץך לא נעבר בשינה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך גלך" (במדבר כ, יד-יז) מי שמחדש חידושי תורה אמיתיים, הוא נעשה כביכול שותף להקב"ה בבריאת העולם, כמו שאמרו חז"ל על הפסוק: "ולאמור לציון עמי אתה" – "אל תקרי 'עמי אתה' אלא 'עמי אתה' – למהווי שותפא עמי: מה אנט במלולא דילי עבדית שמים וארץ – כמה דאת אמר 'בדבר ה' שמים נעשו' – אוף הכי את. זכאין אינון דמשתדלי באוריתא!" (כמו שאנו בדיבורי עשתי שמים וארץ... אף אתה כך. אשרי העמלים בתורה. הקדמת הוהרה ה' ע"א).

על ידי חידושי התורה אנו שולטים אפוא בבריאה, אפילו בכוחות הרוע, כך שאנו יכולים לאלץ אותם שיישעו לנו להכניע את המפרעים לנו בדרך אל הקדושה. שכן מידת האכזריות אינה שייכת לעם ישראל, אבל לפעמים מוכרחים להשתמש בה, כמו למשל נגד אנשים אכזרים, כדברי חז"ל: "כל המרחם על האכזרים, לבסוף מתאכזר על הרחמנים", אבל על ידי התורה אנו מושלים אף על כוח האכזריות, ומשתמשים בה בזהירות מרובה, לא יותר מן הצורך.

זה שכתוב: "וישלח משה מלאכים... אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל". אדום מידתו אכזריות, ככתוב על עשיו אבי אדום: "על הרבך תחיה". על ידי המלאכים הנבראים מחידושי התורה שלנו אנו שולטים על אדום ומקבלים ממנו את הכוח להכניע את כל המונעים להכנס אל הארץ הקדושה.

בקשת עם ישראל מאדום "נעברה נא בארץך", היתה במטרה לקבל ממנו כח להגיע לארץ ישראל הקדושה. אך הואיל ומטרתנו היתה לשם שמים בלבד בהטחנו לו ש"לא נעבר בשדה ובכרם, לא נשתה מי באר" כלומר, לא נשתמש במידת האכזריות לצרכינו החומריים, אלא רק "דרך המלך נלך" – דרך מלכו של עולם – לקיים מצוותיו ותו לא.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א כ)

שבת באומן החל מ- 299\$

דרד צדיקים 02-5410100

היכן רכשת כרטיס? זה באחת לא משונה! אצלנו

ניתן להשיג את כל שירותי הקרקע: לינה, ארוחות, והסעות, ברמה הגבוהה ביותר!

ESL א.י. א.ל. 02-999-72-72

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן מוקד הישועות 1-800-255-522

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן לישועה וצלחה, ליוזם ופונסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים							
<p>ירושלים - בית שמש - ביתר עילית</p> <p>הר"ר יוסף דוד שעכטר הי"ד והר"ר נתן ראובן שעכטר הי"ד והר"ר יוסף בלומשטוק הי"ד והר"ר יונתן שפיגל הי"ד והר"ר שלום שעכטר הי"ד</p> <p>תרמו והפיצו 2500 גליונות</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתן קדוש הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 1000 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שח"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יובל מוסס הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שח"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתנאל קהלת הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שח"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר יובל מוסס הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת נישואי הבת שח"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר שמואל דב הילפרין הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שח"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר נתנאל שישפורטיש הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שח"י</p>	<p>ירושלים</p> <p>הר"ר אברהם לדמיר הי"ד</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שח"י</p>
<p>לע"נ אביהם / חותנם הר"ר ברוך נתן שעכטר זצ"ל</p> <p>בן יבילחטי"א הרה"ח ר' יעקב מאיר שליט"א נלבעו ד' תמוז תשס"ט ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נחת דקדושה בכל מילי דמיטב</p>	<p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נחת דקדושה</p>	<p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נחת דקדושה</p>	<p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נחת דקדושה</p>	<p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נחת דקדושה</p>	<p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נחת דקדושה</p>	<p>זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמדו לו לראות רב נחת דקדושה</p>

EuroPnim אירופנים

שירותי פנים באירופה ground logistics in europe

אירופנים 02-800-80-80

הדרך לאומן עוברת באירו-פנים

טיסות • נסיעות פנים • השכרת רכב • פתרונות לינה ואוכל • חבילות הנסיעה המשתלמות ביותר!

צלצלו עכשיו 02-800-8080